Ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τῇ 4 Μαΐου 1912.

Τὴν ὑμετέραν ἐντιμότητα ὁλοψύχως εὐχόμεθα.

Ἀριθ. 110.

Γνωρίζομεν τῇ ὑμετέρᾳ ἐντιμότητι ὅτι ἡ ἱερὰ καὶ Σεβασμία ἡμῶν Μονὴ παρ' ὅλην αὐτῆς τὴν καλὴν θέλησιν καὶ τὴν πολλὴν ἐπιείκειαν δὲν ἠδυνήθη νὰ πείσῃ τοὺς Ἱερισσιώτας ἀπὸ τοῦ νὰ ἀφήσουν αὐτὴν ἥσυχον καὶ ἀνενόχλητον ἢ νὰ γείνῃ ἡ μεταξὺ αὐτῆς καὶ αὐτῶν ἡ δικαία καὶ ἡ συμφέρουσα συνεννόησις, οὔτε αὐτοὶ ἠδυνήθησαν δι' ἐγγράφων νὰ ὑποστηρίξωσιν ἐλάχιστόν τι τὸν παράλογον αὐτῶν διϊσχυρισμόν, οὔτε αὐτὸν ὁ Σεβαστὸς Ἀρχιερεὺς ἠδυνήθη νὰ καταπείσῃ αὐτούς, ἀφοῦ μάλιστα εἶδε τά τε ἔγγραφα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς καὶ τὰ ὅρια τῆς τοποθεσίας, καὶ κατεῖδεν τὸ δίκαιον ἐδήλωσεν ἐπισήμως αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἀποσταλμένοις ἐκεῖ Συναδέλφοις ἡμῶν ὅτι τὸ δίκαιον ἀνήκει τῇ Ἱερᾷ ἡμῶν Μονῇ.

Διὸ ἀποστέλλομεν καὶ αὖθις τὸν Συνάδελφον ἡμῶν Γέροντα Μελέτιον, φέροντα τὰ ἔγγραφα τοῦ Μετοχίου ὅπως συνεννοηθῇ μεθ' ὑμῶν τε καὶ τοῦ Δικηγόρου κ. Γ. Ζάρκα καὶ συνεχίσουν τὴν δίκην τῆς ὑποθέσεως δικαστικῶς καὶ ἐκδοθῇ ἡ ὁριστικὴ ἐτυμηγορία τοῦ Δικαστηρίου. Καὶ παρακαλοῦμεν τὴν ὑμετέραν ἐντιμότητα ἵνα εὐαρεστουμένη συντελέσῃ εἰς τοῦτο ὅτι παρ' Αὐτῇ ἐξήρτηται. Πεποιθότες εἰς τοῦτο καὶ εὐχόμενοι Αὐτῇ πᾶν ἀπὸ Θεοῦ ἀγαθὸν καὶ σωτήριον διατελοῦμεν.

Τῆς ὑμετέρας ἐντιμότητος εὐχέται πρὸς Θεὸν

Οἱ Ἐπίτροποι τῆς Ἱερᾶς καὶ Σεβασμίας Μονῆς τοῦ Ξηροποτάμου **Ἀκάκιος** ἢ Βασίλειος οἱ Προηγούμενοι.

Τῷ ἐντίμῳ Κυρίῳ Ἀθανασίῳ Γ. Κωτσάκῳ

εἰς Πολύγυρον

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὡς δῶρον τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς μικρόν, καὶ εἰς διηνεκῆ ἐνθύμησιν, ἀποστέλλομεν ὑμῖν μίαν μικρὰν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Θέκλης, καὶ εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε αὐτὴν εὐμενῶς καὶ εὐλαβῶς.

οἱ ἴδιοι